

“ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକ ଭଳି ଜୀବନରେ ରହି ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ମଜା ନିଅ, ମନଜିତ୍, ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇ ସ୍ନେହ ରୂପକ ଉପହାର ଦିଅ”

ଆଜିର ଦିନଟି ବିଶେଷ କରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକର ଅବସ୍ଥକ୍ତ ହେବାର ସ୍ମୃତି ଦିବସ ଅଟେ । ସବୁ ପିଲାତ୍ମକର ନୟନ ଭିତରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକର ସ୍ନେହ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଆଜି ଅମୃତବେଳା ଚାରିଟା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ବତନରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ନିଜର ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହର ସଂକେତ ସ୍ଵରୂପ ମାଳାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଳାର ସୁଗନ୍ଧ ଭିତରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମାହିତ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ନୟନ ଏବଂ ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ଚେହେରା ତାତ୍ମକ ହୃଦୟର ଭାଷା ଶୁଣାଉଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନ ଦେଉଥିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ବି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ନୟନର ଭାଷାରେ ନିଜର ଦିଲ୍ଲର ସ୍ନେହକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଏହି ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ ହିଁ ସବୁ ପିଲାତ୍ମକୁ ବାବାତ୍ମକ କରିଦେଇଛି । ଏହି ଅଲୌକିକ ସ୍ନେହ “ମେରା ବାବା” ଶବ୍ଦର ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାରା ନିଜର କରିଦେଇଥାଏ । ଏହି ସ୍ନେହ ବାବାତ୍ମକର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ କରିଦେଇଥାଏ କାହିଁକିନା ପିଲାମାନେ କହିଲେ ମେରା ବାବା, ତେଣୁ ମେରା ବାବା କହିବା ଅର୍ଥ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବା । ଏହି ସ୍ନେହ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଦୈହିକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଭୁଲାଇ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରିଦିଏ ଯାହାଦ୍ଵାରା ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ମକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦିନର ବହୁତ ବଡ଼ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ଏହା କେବଳ ସ୍ମୃତିର ଦିବସ ନୁହେଁ ସମଗ୍ରୀ ଦିବସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । କାହିଁକିନା ଏହି ଦିନ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିଜେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପା ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କର୍ମକରୂପା ହେବାର ଚିନ୍ତା ଦେଇଥିଲେ । ପୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା ପିତାତ୍ମକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେବାର ସଫଳତାର ସାଧନ ରୂପରେ ନିଜେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପା ହେଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କର୍ମକରୂପା କରିଲେ କାହିଁକିନା ସେବାରେ ସଫଳତାର ସାଧନ ହେଲା ମୁଁ କର୍ମକରୂପା ଅଟେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପା ବାବା ମୋ ଦ୍ଵାରା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ବା ଏହି ସ୍ଥିତି ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ କାହିଁକିନା ୬୩ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ମୁଁ ପଶିଆ ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପା ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିମିତ୍ତ କର୍ମକରୂପା ଅଟେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଦେହ-ଅଭିମାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ହିଁ କର୍ମକରୂପା କରି ନିଜେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପା ହୋଇଗଲେ । କର୍ମକରୂପା ହେବା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରୁଥିବା ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ସେବାର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ତାରକା ଚମକୁଛି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲାତ୍ମକର ସେବାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ କହି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ବିଶେଷ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସେବାକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବି ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପିତାତ୍ମକ ସମାନ ଫରିସତା ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେପରି ସର୍ବଦା ଜୀବନରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଥିଲେ, ଏତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଦାୟିତ୍ଵର ବୋଧ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାରକୁ ସମ୍ଭାଳିବା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗୀ ଜୀବନବାଲା କରିବା, ଏତେ ସବୁ ସେବାର ଦାୟିତ୍ଵ ସମ୍ଭାଳିବା, ସେବାରେ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବା, ସବୁ କିଛି ଦାୟିତ୍ଵ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସହଜରେ ରହୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଉକ୍ତିପାର୍ଶ୍ଵରେ ବ୍ରହ୍ମପାତ୍ମକର ଆସନକୁ କମଳ ଆସନ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଜୀବନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଏବେ ହିଁ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ମଜା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ

ଫରିସ୍ତା ହେବାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ସବୁ ଶୁଣାଇ ନିଜ ସମାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଟେ, କାହାକୁ ବି ଯଦି ପଚରାଯାଉଛି ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ କ'ଣ ତେବେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? ମନେ ଅଛି କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି - ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ନିର୍ଗତି ହେବି । ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ କ'ଣ ହେବ? ଏହି ଜୀବନରେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଜୀବନର ନମୁନା ହେବ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ବି ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ସବୁ ଦିଆଯାଉଛି, ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ବି ଯେଉଁ କାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତା'ର ଫଳାଫଳରେ ଅନେକ ପିଲା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଏକ-ଏକ ମାସ ପରୀକ୍ଷାନ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେକ ଜୋନ୍‌ର ମାସକର ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଆସିଛି । ଯେଉଁମାନେ ବି ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଜୋନ୍‌ବାଲା ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ କହି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଏବେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? ଏବେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଠାରୁ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତ କେବେ କେବେ ଠିକ୍ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଭଲ ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସଦାକାଳର ଯୋଗୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଆଦିକାଳି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କାମ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସର୍ବଦା ଯୋଗମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଘଣ୍ଟାରେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାୟ ରଚନା କର, ଯାହାଦ୍ୱାରା କେବେ କେବେ ଶବ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସଦା ଶବ୍ଦ ଆସିଯିବ । ଏବେ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେପରି ଗାୟନ ଅଛି ମନକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତକୁ ଜିତିବ ଅର୍ଥାତ୍ ମନକୁ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ଦିଆଯିବ ତାହା ହିଁ କରିବ । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ଯେପରି ଅନ୍ୟ ସବୁ କର୍ମମେନ୍‌ଦ୍ୱରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ସେହିପରି କରୁଛନ୍ତି ନା! ସେହିପରି ମନକୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦେବ ତାହା ହିଁ କରିବ । ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ କରୁନାହିଁ । ବାପଦାଦା ଏବେ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ମନକୁ ଶକ୍ତିର ଲଗାମ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଚଳାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ସେହିପରି ଚଳାଅ । ଯେଉଁଭଳି ଗାୟନ ରହିଛି, ମନକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତକୁ ଜିତିବ, ସେହି ଗାୟନ କାହାର ଅଟେ? ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ତ ଗାୟନ ଅଟେ ନା! ସବୁ କଳ୍ପରେ କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ ହେଉଛି, କାହିଁକିନା, ଯେପରି ଅନ୍ୟ ସବୁ କର୍ମମେନ୍‌ଦ୍ୱରିୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମୋ'ର ବୋଲି କହୁଛି ସେହିପରି ମନକୁ ମଧ୍ୟ ମୋ'ର କହୁଛି । ମୋ'ର କହିବା ଅର୍ଥ ମାଲିକ ଅଟେ । ମନ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ଏବଂ ଯେତେ ସମୟ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ସେଥିପାଇଁ ସେ ବାଧ୍ୟ ଅଟେ କାହିଁକିନା ମୋର ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି ସ୍ନେହ ଦିବସରେ ଏହି ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ସେହି ସଂକଳ୍ପ ଚାଲୁଥିବ, ଯଦି ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସେହି ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇପାରୁଥିବ । ଚାହୁଁଥିବ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କାରର ବର୍ଣ୍ଣାବୃତ୍ତ ହୋଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଚାଲୁଥିବ, ବା ଯୋଗର ସିଦ୍ଧି ମିଳୁ ନ ଥିବ, ଏସବୁ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ହେବା ଦରକାର । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ମନ ତୁମକୁ ହଲଚଲ୍ ନ କରୁ । ଆତ୍ମା ମାଲିକ ଅଟେ, ମନ ମାଲିକ ନୁହେଁ, ମନ ତ ଆତ୍ମାର ସାଥୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ସାଥୀକୁ ସ୍ନେହର ସହିତ ଆଦେଶ ଦିଅ, ମନଜିତ୍ ହୁଅ, କାହିଁକିନା ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ପିଲାଙ୍କର ସମାଚାର ଆସୁଛି - ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ବହୁତ ସମୟ ଆସୁଛି । ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ତେବେ କ'ଣ ଏହାକୁ ମାଲିକ କୁହାଯିବ? ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଅଛି ନା, ତେଣୁ ଆଜି ବାବା ସ୍ନେହର ସହିତ ନିଜର ଦିଲ୍ ଆଗା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ମନଜିତ୍, ଜଗତଜିତ୍ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପହାର ଦେବ ନା! ସେହିନରେ କ'ଣ ସବୁ ଦେଇଥାଆନ୍ତି? ଉପହାର ଦେଇଥାଆନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ଆଜି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପହାର ଦେବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତ? କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ତେଣୁ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ବି ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଆଜି ଦିନ ଠାରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପକୁ ଆସିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, କରିପାରିବ? ଆଜି ଦୁଇଘଣ୍ଟା, କାଳି ଚାରିଘଣ୍ଟା ଯୋଗ ସ୍ଥିତିରେ ରହି କର୍ମ ମଧ୍ୟ କର, ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଲଗାଅ, କରିପାରିବ? କରିପାରିବ? କରିବ? ଚାଲ ଏବେ ଯାହା ବିତିଯାଇଛି ତାକୁ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇଦିଅ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯଦି ଆଦେଶ ମିଳିବ ଯେ ଆଜି ଦିନଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପକୁ ଫୁଲଷ୍ଟପ୍ ଲଗାଅ, ତେବେ କରିବାକୁ ତ ପଡିବ ନା । ଆଜି ଯୋଗରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ରଖ, ସେହି ଅନୁସାରେ ସାରା ଦିନର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା! ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହଯିବା କାରଣରୁ ଯାହା ବାବା କହିବେ ତାହା କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପକୁ ପୁରା ବନ୍ଦ କର, ତା'ର ଉପାୟ ହେଲା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଦିଲ୍‌ରେ ମନେ ପକାଅ । ଚାହେଁ ସାକାରରେ ଦେଖିଥାଅ କି ନ ଦେଖିଥାଅ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିବଳ ଦ୍ୱାରା ତ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଛ ନା! ଦେଖିଛ ନା ଦେଖି ନାହିଁ?

ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବାବାଟଙ୍କର ସ୍ନେହ ଦେଖିଛି, ବ୍ରହ୍ମାବାବାଟଙ୍କର ପାଳନକୁ ଦେଖିଛି ତେବେ କ'ଣ ସେହି ଆଧାରରେ ଚାଲିଛି ତ... ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରଛା ହାତ ଉଠାଇ ଖୁସି ତ କରିଦେଲି, ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ସାହତ ତ କରୁଛନ୍ତି ନା! କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଶକ୍ତି କମ ହୋଇଯାଉଛି ନା ସେତେବେଳେ ସରବଦା ବାବାଟଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ । କେତେ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, କେବେ ପିତା, କେବେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି କେବେ ସଖା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ମନେ ପକାଅ ନଚେତ୍ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ, ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ । ଯେପରି ଆଜି ଦିଲ୍ ସହିତ ମନେ ପକାଉଛ ନା! ଏହିଭଳି ମନେ ପକାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଟଙ୍କର ସ୍ନେହ ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଛି ନା! ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ କିଛି ବି ତଳ ଉପର ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ସବୁ ପିଲାଟଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି, ତୁମେ କେବଳ ମନେ ପକାଅ । ତେଣୁ ବୁଝିପାରିଲ ଆଜି କ'ଣ କରିବ? ମନକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତକୁ ଜିତିବ, ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି ସେହି ସ୍ଠାନକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମନକୁ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚଲାଅ । ଏବେ ଟିକିଏ ଖୋଲା ଛାତି ଦେଇଛ ନା, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ହିସାବରେ କାମ କରୁଛି । ଏବେ ତା' ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ମନ ତୁମ ଆଦେଶରେ ଚାଲୁ, ନୁହେଁ କି ତୁମେ ମନର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବ । ଚାହୁଁଛ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକରେ ରମଣ କରିବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଆସିଯାଉଛି ଫାଲ୍‌ତୁ ସଂକଳ୍ପ । ତେବେ କ'ଣ ହେଲା? ମନ ମାଲିକ ହେଲା ନା ତୁମେ ମାଲିକ ହେଲ? ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଏହି ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍‌କୁ ବୁଝିପାରିଲ ତ! ମନଦିତ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯାହା ଆଦେଶ ଦେବ, ସେ ମାନିବ ନିଶ୍ଚିତ ମାନିବ । ଟିକିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବାସ୍ । ମାତାମାନେ ବା ଟୀରମାନେ କୁହ ହୋଇପାରିବ? ହୋଇପାରିବ? ଟୀରମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଟୀରମାନେ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଭାବୁଛ ହୋଇପାରିବ, ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା ହାତ ତ ହଲାଅ । ଭାଇମାନେ ହାତ ହଲାଅ । ବାଃ, ତେବେ ତ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଟଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ଉପହାର ଦେଇଦେଲ । ଏଥିପାଇଁ ଅଭିନ୍ଦନ, ଅଭିନ୍ଦନ ।

ଭଲ କଥା, ବାପଦାଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଯୋଗ ଦେଇଛି, ଦିଲ୍ ସହିତ କହିଲ ମେରା ବାବା, ତେବେ ମୁଁ କିଏ? ବାବାଟଙ୍କର ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ । ସମସ୍ତେ କେତେ ଥର କହୁଛ, ମେରା ବାବା, ମେରା ବାବା, କେତେ ଥର କହୁଛ? ବାବା ଶୁଣିଛନ୍ତି ନା, ସବୁ ନୋଟ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ନା । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସାରା ସିଜିନ୍ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ସମୟରେ ମଧୁବନରେ ହାଜିର ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ୩୫୦ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ନିଜ ପାଲିରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁ ପାଲିରେ କେଉଁଠୁ ନା କେଉଁଠୁ କିଛି କିଛି ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ଫଳାଫଳ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ନିଜେ ନିଜର ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖୁଥାଅ ଏବଂ ଏହି କଥା ମନେ ରଖିଥାଅ ଯେ ମନର ମାଲିକ ହେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦେଇଛି । ବାପଦାଦା ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅତି କମ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଜୋନ୍‌କୁ ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥ ଦେଇପାରିବେ ଯେ ଏହି ଜୋନ୍ ଏହି ସପ୍ତାହ ବା ୧୫ ଦିନରେ ଫଳାଫଳର ସମାଚାର ଦେଉ ଯେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ମନକୁ ଦିଆଗଲା ସେ ତା'କୁ କରିଲା ନା ନାହିଁ? କ'ଣ ଟୀରମାନଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ? ମଞ୍ଜୁର ତ? ଜୋନ୍‌କୁ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥ ଦିଆଯିବ ତ? ଟୀରମାନେ ହାତ ଉଠାଅ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଆସିଛି ନା । ତେବେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ତ ମହାନ କାମ ଦିଆଯିବ ନା । ବାପଦାଦାଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନ୍ ପାଇଁ ସ୍ନେହ ରହିଛି, ଏବଂ ସରବଦା ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି ଯେ ଏହି ପିଲାମାନେ, ପିତାଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ ମାନିବେ । କ'ଣ ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା? କ'ଣ କହୁଛ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରବାଲା ବାବା ଯାହା ଯାହା କହିବେ ତାହା କରିବୁ, ଏଇଥା ନା? ମହାରାଷ୍ଟ୍ରବାଲା ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ତିନିଭାଗ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁ ଜୋନ୍ ବାବାଟଙ୍କର ଆଦେଶାକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଛନ୍ତି । ବାବାଟଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ମୋର ସବୁ ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ଅଟନ୍ତି ।

ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ମହାବାକ୍ସ ଶୁଣୁଛ ତାହା ହିଁ ତୁମ ପାଇଁ ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ଅଟେ । ଯଦି ପ୍ରତିଦିନ ମୁରଲୀରେ ବାବା ଯାହା ସବୁ କହିଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ କରିଦେଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ସିକିଲଧେ

ସନ୍ତାନ ବା ଆନ୍ତଃକାରୀ ସନ୍ତାନ । କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ପ୍ରତିଦିନର ମୁରଲୀରୁ ପଡିନିଆଁ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ମୁରଲୀ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ରଖୁଛନ୍ତି । ଯଦି କାହାର ମୁରଲୀ ପ୍ରତି ସେତିକି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କହୁଛି ବାବା ମୋ'ର ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି, ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ କାହା ସହିତ ଅଛି? ମୁରଲୀ ସହିତ । ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଦୂରରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି କେହି ଟୀତର ଥିବ ଯିଏକି ଏତେ ଦୂରରୁ ପାଠ ପଢାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଥିବ । ତେଣୁ ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ମୁରଲୀ ସହିତ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ମେରା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେହ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଦେଖ ବରହମାବାବା ଗୋଟିଏ ଦିନ ବି ମୁରଲୀ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି । ତାହେଁ କୌଣସି କାରଣରୁ ବମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ମୁରଲୀ ପଠାଉଥିଲେ ଏବଂ ମାତେଗଂରୀ ପଢି ଶୁଣାଉଥିଲେ । ଶେଷ ଦିନ ଦେହ ଟିକିଏ ଖରାପ ଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ସକାଳର କ୍ଲାସ କରାଇ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ କ୍ଲାସ କରାଇବା ପରେ ଯାଇ ଅବସ୍ଥକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବରହମାବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ କାହା ସହିତ ହେଲା? ମୁରଲୀ ସହିତ । ଯଦି କେହି ଭାବୁଛି ମୋ'ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି, ତେବେ ବାବାଙ୍କର ଯାହା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ଥିଲା, ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର ନା! ତେଣୁ ମୁରଲୀ ପ୍ରତିଦିନ କ୍ଲାସରେ ହିଁ ପଢିବା ବା ଶୁଣିବା ଦରକାର । ଯଦି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଅଛି, ବାହାନା କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଯଥାରଥ ଅଛି ତେବେ କାହାଠାରୁ ଶୁଣିନିଅ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ମୁରଲୀର ସେତିକି ମହତ୍ତ୍ୱ ରଖିବି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରକ୍ଷା, ଏଠାକୁ ତ ସବୁ ଦେଖାଯାଉଛି । ବାବା ତ ପଛବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ । ବାବା ମଧ୍ୟ ମଝିରେ ମଝିରେ ପରୀକ୍ଷା ନେବେ ଯେ ଆଜି କେଉଁମାନେ ମୁରଲୀ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ନାମ ଟୀତର ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ତ! ଆରକ୍ଷା! ଆଜି ବରହମାବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲା ସହିତ ମିଶି ବହୁତ ବହୁତ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ନୟନ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେହ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା!

ତବଲ ବିଦେଶୀ ଭାଉ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ:- ବିଦେଶ ବାଲାଙ୍କ ଭିତରେ ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି । ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେବା ଖୁବ୍ କର କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ କେତେବେଳେ ବି ବଦଳି ଯାଇପାରେ, ଯାହାକି ସବୁ ସେବା କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ, ଏଭଳି ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆସିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯାହା କରିବାର ଅଛି ତାକୁ ଏବେ କର । କେବେ ନୁହେଁ, ଏବେ । ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କାଲି ଉପରେ ଛାଡ ନାହିଁ । ଆଜି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏବେ, କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ ଏବଂ ପାଞ୍ଚତ ତତ୍ତ୍ୱ ବାବାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆମକୁ କୁହ ଏହିଭଳି ଦୁଃଖର ସୀନ୍ ଆଉ କେତେ ଦିନ ଚାଲିବ! ଯେହେତୁ ନିଜେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ କରିବେ? ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିବେ ନା, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଛ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବରହମାବାବା ଜୀବନ ଯେପରି ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ସେହିପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସେବା କରିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ନିଜେ କର ନଚେତ୍ କରାଅ । ବାକି ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ଦେଉଛନ୍ତି, ମନକୁ ଜିତି ଜଗତକୁ ଜିତିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ଗାୟନ ଅଟେ, ତାକୁ କେବଳ ଦୋହରାଇବାକୁ ହେବ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନଦେଶ ସବୁ ଆସିଛି । ଚାରିଆଡୁ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ ମିଠା ମିଠା ଭାବ ବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃତି, ଚାରିଆଡୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ଦେଉଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ସମାହିତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଅବିନାଶୀ ସନ୍ଦେହ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅନାଦି ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ ଏବଂ ସାରା ସଂଗମଯୁଗ ଏହିଭଳି ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ମିଳନ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଆରକ୍ଷା!

ଏବେ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଅଛନ୍ତି ବା ଦୂରରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ବାପଦାଦା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତ ଚାରିଆଡେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ଦେଶରେ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ତାହେଁ ରାତି ଯେତେ ବି ହୋଇଥାଉ ପୁଣି ବି ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱଞ୍ଜନର ସାଧନଗୁଡିକ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ବାହାରିଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଲାଭ ମିଳୁଛି । ଯଦି ବିଦ୍ୱଞ୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ ତେବେ ବି ତୁମର ରାନ୍ଧ୍ୟ ଆଣିବା ପାଇଁ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଚାରିଆଡର ସନ୍ଦେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ବରହମାବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପନ୍ନ

ଶୁଭେଚ୍ଛା, ଏବଂ ଦିଲ୍ଲିର ପ୍ଲସ୍ତର ସ୍ଫୀକାର ହେଉ ।

ବରଦାନ:- ସତ୍ସତା ଏବଂ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତତାର ଧାରଣା ଦ୍ଵାରା ସମୀପତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂରତ ଭବ ।

ସବୁ ଧାରଣା ଭିତରେ ମୁଖ୍ୟ ଧାରଣା ହେଲା ସତ୍ସତା ଏବଂ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତତା । ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ମନ ଭିତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ମନୋଭାବ ରହିବା ଦରକାର । ଯେପରି ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଜିନିଷରେ ସବୁ କିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ, ସେହିପରି ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଭାବନା, ଭାବ-ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉ । ଯେଉଁଠି ସତ୍ସତା ଏବଂ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତତା ରହିଛି ସେଠାରେ ସମୀପତା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ନିକଟତା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯେପରି ବାପଦାଦାଙ୍କର ପାଖାପାଖି ଅଛି ସେହିପରି ପରସ୍ପର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତରିକ ସମୀପତା ରହୁ । ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ-ସଂସ୍କାରର ଭିନ୍ନତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ, ଏଥିପାଇଁ ମନର ଭାବ ଏବଂ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତତାକୁ ମିଶାଇବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତତାରେ କୌଣସି ଫରକ ଦେଖା ନ ଯିବ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂରତ ।

ସଂଲୋଚନ:- ବିଗିଡି ଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ସୁଧାରିବା ବହୁତ ବଡ଼ ସେବା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଲଗାବା - ଜ୍ଞାନୀ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର । ଯୋଗକୁ ଜ୍ଞାନୀ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବିନିଦ୍ର ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ହୋଇ ମନ-ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏକାଗ୍ର କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ବାରମ୍ବାର କର । ଷ୍ଟପ୍ କହିବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେହଭାଗଠାରୁ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଉଥିବ । ଏହିଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ସାରା ଦିନ ବ୍ୟବହାର କର । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବେଳେ ଜ୍ଞାନୀ ମନବୁଦ୍ଧିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର, ମନ-ବୁଦ୍ଧିକୁ ଯେଉଁଠି ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସେଠାରେ ଲାଗିଯାଉଥିବ । ବିଶେଷ ସୂଚନା: ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାରର ଯୋଗସାଧନା ଆଦି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ମି, ଠାରୁ ୭.୩୦ ମି, ପରମ୍ପରା ନିଜର ଫରିସ୍ତା ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ ଭାବୁଥିବା ଦୁଃଖୀ ଅଗାଧ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ପବିତ୍ର କିରଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାରା ବାତା ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସମ୍ପୃତି ଦେବାର ସେବା କରିବା ହେବେ ।